

KATËR TESTET E BESIMTARIT TË VËRTETË

Sot do të shikojmë Katër Testet e Besimit të Vërtetë, ose të besimtarit të vërtetë: Parime nga jeta e Abrahamit

Abrahami është një shembull ideal për të parë se si Perëndia e ka testuar besimin e tij në katër mënyra të ndryshme. Gjatë jetës së tij, Abrahami kaloi katër sprova kyçe. E vërteta është se edhe ti do të kalosh nëpër të njëjtët katër teste gjatë jetës tënde, por ato mund të jenë në kontekste dhe rrethana të ndryshme.

Mesazhi që po ndaj me ju sot është të përgatitesh për kur të ndodhin këto teste.

E di kush janë testet që kam qejf unë? Ato kur të jepen pyetjet që më përpara. Por shumica e profesorëve t'i japin pyetjet në momentin e fundit dhe madje i bëjnë të ngatërrueshme.

Perëndia nuk luan me ne. Ai i ka përgatitur testet për besimin tonë dhe na i tregon paraprakisht. Bibla flet qartë për këtë gjë. Sot do të shqyrtojmë katër testet e besimit dhe mënyrën se si Perëndia na provon nëse jemi besimtarë të vërtetë. Ne e dimë që përpara se në çfarë gjërash do të na testojë, kështu që kemi mundësi të përgatitemi. Por e vetmja gjë që nuk dimë është kur do të ndodhë testi; këtë Perëndia nuk na e tregon.

Perëndia është i specializuar në dhënien e testeve të papritura; ti e di se çfarë pyetjesh, por nuk di kohën se kur do të testohesh.

Disa nga ju po kaloni një test tani, një sprovë, një provë—si ta quani—dhe ajo është nga Perëndia. Le ta shohim dhe kuptojmë në cilin nga këta katër teste mund të ndodhëni sot.

Nëse do të të pyesja sonte, “A je besimtar?” me shumë mundësi do të thoshe, “Sigurisht që jam.” Nëse do të të pyesja, “Po nga e di?” ti do të thoshe, “Unë i besoj Perëndisë.” Por Bibla na tregon se ka diçka më shumë se thjesht të besosh në Perëndinë.

Në një anketë thuhet se njerëzit e shekullit XXI besojnë më shumë në Perëndinë sesa një shekull më parë. Njerëzit thonë që besojnë tek Zoti.

Në Bibël, te Jakobi thuhet: “*Besimi pa vepra është i vdekur.*” Kjo do të thotë se nëse veprimet e mia nuk janë në përputhje me atë që besoj, besimi im është i kotë, është pa vlerë.

Por, çfarë do të thotë të jesh besimtar i vërtetë? Si mund të kuptohet nëse je apo jo besimtar i vërtetë? Le të shqyrtojmë katër testet që kaloi Abrahami. Këto teste tregojnë se kush është besimtar i vërtetë.

TESTI #1 : NJË NDRYSHIM I MADH

Hebrenjve 11:8 *'Me anë të besimit Abrahami, kur u thirr, u bind të shkojë në atë vend që do të merrte për trashëgim; dhe u nis pa ditur se ku po shkonte.'*

Shumë prej jush e dinë historinë e Abrahamit. Perëndia i kërkoi Abrahamit të bënte një ndryshim të madh në jetën e tij: të mblidhte gjithçka që kishte dhe të nisej në një udhëtim të pasigurt. Por Perëndia nuk i tregoi atij se ku të shkonte. Imagjinoni sa pyetje mund të ketë pasur Abrahami gjatë rrugës:

- Abrahami: “Perëndi, në cilin vend do të shkoj?”
- Perëndia: “Do të ta tregoj gjatë rrugës.”

- Abrahami: “Sa i gjatë do të jetë udhëtimi?”
- Perëndia: “Do të ta tregoj gjatë rrugës.”

- Abrahami: “Kur do ta marr vesh që kam arritur?”
- Perëndia: “Do të ta tregoj.”

Sa nga ju do të niseshit në një udhëtim të tillë, po të ishit në kushtet e Abrahamit?

Për Abrahamin ishte akoma më e vështirë për disa arsye të tjera. Te Zanafilla, thuhet se Abrahami, kur u nis, ishte 75 vjeç. Ai mund të ketë thënë, “Perëndi, unë jam gati për të dalë në pension.” Perëndia i përgjigjet: “Jo, ti je gati për aventurën më të madhe të jetës tënde.”

Abrahami ishte i vjetër. Ishte i pasur. Jetonte në qytetin Ur. Arkeologët tregojnë që ky qytet ishte një nga qytetet më të bukura dhe më të mëdha në atë kohë. Ishte si kryeqyteti i atëhershëm. Kishte tregti të madhe dhe Abrahami ishte një njeri i rëndësishëm aty. Ai kishte shumë pasuri: dele, lope, dhe të paktën 50 shërbëtorë. Ai duhej të menaxhonte vetë pasuritë dhe njerëzit e tij, dhe duket që ishte shumë i zënë.

Por mbi të gjitha, Perëndia nuk i kishte treguar se ku:

Hebrenjve 11:8 *'Me anë të besimit Abrahami, kur u thirr, u bind të shkojë në atë vend që do të merrte për trashëgim; dhe u nis pa ditur se ku po shkonte.'*

Iku menjëherë.

Testi i parë: Një besimtar i vërtetë e ndjek Perëndinë edhe pa e ditur se ku.

Nga ana personale: Ndoshta Perëndia të ka kërkuar të bësh një ndryshim të madh në jetën tënde. Ti e di cili është. A është ndonjëri që ndihet kështu? “Besoj se Perëndia po më kërkon të bëj një ndryshim të madh. Nuk e di se ku duhet të shkoj, por e di që nuk duhet të qëndroj aty ku jam.” Kjo të bën të mos jesh fort rehat dhe të pyetësh Zotin, “Ku, o Zot, në cilin vend të shkoj?” Testi i parë është pyetja “Ku, o Zot?”

- Ku duhet të punoj?
- Ku, në cilën shkollë duhet të vazhdoj?
- Ku, në cilin vend, lagje të jetoj?
- Ku të shkoj tani që mbarova shkollën?
- Të kthehem në qytetin tim, apo të rri këtu?
- Punën që pate dhe se ke më, ti thua, “Ku të shkoj për të punuar?”

Perëndia thotë: "Ti lëviz së pari dhe Unë do të të drejtoj."

Nëse besimi yt nuk guxon dhe nuk ka rrezikim brenda, atëherë nuk është besim i vërtetë. Nëse je i sigurt në çdo hap që hedh, nuk të duhet besim. Hapi i ardhshëm kërkon besim.

A është ndonjëri nga ju në këto momente, këtë muaj, këtë periudhë përpara këtij testi, që e di që s’duhet të qëndrojë më këtu ku është, por nuk e di se ku të shkojë? Hidh hapin e parë me besim: Perëndia është me ty, ashtu si ishte me Abrahamin.

TESTI #2 : NJË PREMTIM I VONUAR

Testi i 2-të që do të përballesh në jetë, ka për të qenë: Premtim i vonuar nga Perëndia

Hebrenjve 11:9 *'Me anë të besimit Abrahami banoi në tokën e premtuar, si në një dhe të huaj, dhe ndenji në çadra bashkë me Isakun dhe Jakobin, bashkëtrashëgimtarë të të njëjtit premtim,'*

Në këtë varg, fjala e fundit është shumë e rëndësishme: **premtim**. Premtimi është një fjalë shumë e rëndësishme në fjalorin e një besimtari. Perëndia dëshiron që jeta jonë të bazohet në premtimet që na ka dhënë Ai.

Perëndia i premtoi Abrahamit, "Nëse ti nisësh, unë do të jap tokën e Izraelit."

Por pasi shkoi atje, pronësia u vonua. Abrahami jetoi edhe 100 vjet pas premtimit dhe nuk arriti të merrte ai vetë të gjithë premtimin që iu dha.

Shiko, thuhet se jetoi në tenda. Tenda është shenjë e një banimi të përkohshëm. Si do të dukej nëse do të duhej të jetoje shumicën e jetës në tendë? Kur shkojmë

në javë për kamping, rrimë me tenda dhe është shumë këndshëm, por është vetëm një javë; pastaj kthehemi në shtëpi. Për Abrahamin, të jetonte në tenda do të thoshte: Nuk kishte zënë vend. Ishte vazhdimisht në lëvizje.

Sa iu desh të priste? Vargu thotë, “në tenda jetoj edhe Isaku dhe Jakobi.” Tre breza. Abrahamit iu desh të priste tre breza që të plotësohej premtimi. Ishte shumë kohë e gjatë për të pritur. Abrahami ndoshta e fillonte çdo lutje me “*Kur, o Zot? O Zot, kur?*”

Testi i parë është Ku? Testi i dytë është Kur? Kur do e marr? Kur do ta marr përgjigjen? Kur do i plotësojë Perëndia premtimet? Kur do i plotësojë nevojat e mia? Kur do të përgjigjet lutja ime?

Unë mund ta kaloj kollaj një sprovë në jetë kur e di sa kohë do të zgjasë. Por është shumë e vështirë të kalosh një sprovë kur nuk e di fundin. Duket sikur nuk do të mbarojë kurrë. Kur duket sikur nuk ka përmirësim. Problemet e martesës nuk po përmirësohen. Beqaria duket sikur s’ka fund. Shkolla është shumë e bezdisshme çdo ditë, dhe puna është acarim në vazhdim. Duket si një situatë pa krye. Ky lloj testi është i gjatë. Është testi i premtimit të vonuar. Ti e di që Perëndia do t’i përgjigjet lutjeve të tua, por nuk e di se kur.

Ajo që mësojmë nga kjo është se besimtari i vërtetë pret për kohën e Perëndisë edhe pa e ditur se kur. Një besimtar i vërtetë do të presë për kohën e Perëndisë sepse ai e di që ajo kohë është koha e përsosur, edhe pse nuk e di se kur do të vijë.

Disa nga ju mund të jeni duke përjetuar testin #2 sot. Ti ke ngecur në testin **KUR?** Pyetja që të djeg përbrenda është: “Zot, **kur?** Kur do të gjendet ai/ajo për mua? Kur do të gjej një punë të mirë? Kur do të zgjidhen problemet e martesës time? Kur do të përmirësohet shëndeti im? Kur do të vlerësohet kjo që po bëj? Kur do të jetë e mbushur kuletta ime?” Herë pas here, pyetja **kur** del në jetën tënde.

Pyetja që dua të bëj sonte është: Çfarë je duke pritur që Perëndia të bëjë për ty, diçka që Ai nuk e ka bërë akoma? Nëse ti ke qenë duke i bërë vetes pyetjen, “Kur do të më përdorë ndonjëherë Zoti? Kur do të bëj unë diçka për Zotin? Kur do të përfshihem në ndonjë lloj shërbese? Kur do t’ia kthej Zotit sadopak atë që Ai ka bërë për mua? Kur do të plotësohet premtimi që Zoti më ka krijuar për vepra të mira, të përgatitura që para se të lindja?”, tani është mundësia. Kisha jonë është mundësi fantastike për t’i shërbyer Perëndisë. Po si vazhdon më tutje? Cili është Testi i Tretë?

TESTI #3 : NJË PROBLEM SHUMË I MADH

Testi i tretë sesi e provon Perëndia a jemi apo jo besimtarë të vërtetë është:
Ai na vendos përballë një problemi të madh.

Hebrenjve 11:11-12 *'Me anë të besimit edhe vetë Sara, ndonëse e kishte kaluar moshën, mori fuqi të bëhet me barrë dhe të lindë, sepse e konsideroi besnik atë që i kishte bërë premtimin. Prandaj edhe prej një të vetmi (Abrahamit),, edhe ky gati për të vdekur, lindën pasardhës të shumtë sa yjet e qiellit dhe si rëra që është në breg të detit dhe që nuk numërohet dot.'*

Testi i Tretë në jetën e Abrahamit

Perëndia i kishte premtuar Abrahamit se një ditë ai do të ishte babai i një kombi të madh, kombit të Izraelit. Por problemi ishte se Abrahami kishte arritur në moshën 99 vjeçare dhe nuk kishte asnjë fëmijë.

A do shqetësoheshe po të ishte ti? Në moshën 99 vjeç, je shumë plak. Situata dukej e pamundur, si nga ana e Abrahamit ashtu edhe nga ana e Sarës.

Dëgjoje këtë situatë të pamundur tek **Zanafilla 18:9-12** Perëndia dërgon disa lajmëtarë për të biseduar me Abrahamin dhe gruan e tij që t'u thoshin se do e plotësonte atë që kishte premtuar dhe do të bënte një mrekulli.

Zanafilla 18:9-12 *"Pastaj ata i thanë atij: "Ku është Sara, gruaja jote?" Abrahami u përgjigj: "Është atje në çadër". Dhe ai tha: "Do të kthehem me siguri vitin e ardhshëm te ti në po këtë kohë; dhe ja Sara, gruaja jote, do të ketë një djalë". Dhe Sara dëgjonte në hyrje të çadrës, që ishte prapa tij. Por Abrahami dhe Sara ishin pleq, në moshë të kaluar, dhe Sara nuk kishte më të përmuajshmet e grave. Prandaj Sara qeshi me veten e saj, duke thënë: "Plakë si jam, a do të kem unë gëzime të tilla, me qenë se vetë zoti im është plak?"."*

Nëse do ishit në vend të Sarës, do të binit dakord që ajo nuk mund të lindte më në moshën që kishte. Situata dukej e pamundur. Sara qeshi, por qesh mirë kush qesh i fundit. Sepse Perëndia është Ai që qeshi i fundit.

Disa nga ju janë shumë të shqetësuar sepse nuk e dinë sesi mund të veprojnë Perëndia në jetën tuaj. Ju jeni në Testin e Tretë — përballë një situatë të pamundur. Situata ku ndodheni është e frikshme dhe ndonjëherë ajo që ju zhgënjën më shumë është se nuk e dini "Si?"

Nuk po pyesni as "KU?" as "KUR?". Po bëni pyetjen e Testit të Tretë: "SI?" Zot, si? Zot, si do të arrij deri në fund të këtij muaji? Zot, do të dal ndonjëherë nga borxhet? Zot, a do kem ndonjëherë shtëpinë time? Zot, si do ta përballoj këtë lloj presioni në punë, shkollë? Zot, si mund të gjej kohë për të studiuar Biblën apo për të shërbyer? Zot, si mund të lidhem me këtë person? Si mund ta ndryshoj këtë zakon të keq të bashkëshortit/gruas që më çmend? Si mund të rregulloj jetën time në këtë gjendje ku jam sepse nuk duroj dot më?

Pyetja “SI” është testi i tretë i besimit. A je ti një besimtar i vërtetë?
Një besimtar i vërtetë pret që Perëndia të veprojë në jetën e tij edhe pa e ditur “SI”.

Gjatë gjithë rrugës, Perëndia ofron konfirmime herë pas here. Unë s’e di se çfarë ka e nesërmja për kishën tonë, por e di se kush e ka në dorë të nesërmen e kësaj kisha, dhe për më tepër, kush e ka në dorë të nesërmen e jetëve tona. Ky ishte Testi i Tretë, “SI?”

Cili është Testi i Katërt që tregon nëse dikush është besimtar i vërtetë apo jo?

TESTI #3 : NJË TRONDITJE PA KUPTIM

Testi i fundit është testi që na shtyn të bëjmë pyetjen “Përse?”. Pse po ndodh kjo gjë? Pse mua, pse ne?

Ka shumë gjëra në këtë qytet dhe në botë që s’kanë asnjë kuptim kur ndodhin. Unë nuk e di pse Perëndia lejon gjithë të keqen në botë. Ajo që di është se një pjesë e saj vjen sepse na është dhënë mundësia të zgjedhim mes rrugës së drejtë dhe asaj të gabuar. Disa njerëz bëjnë zgjedhje të gabuara, dhe Perëndia i lejon gjërat të ndodhin sepse Ai duhet të lejojë lirinë e zgjedhjes së lirë, vullnetin e lirë me të cilin na ka krijuar.

Nëse unë marr e pi helm dhe vras veten, Perëndia nuk do të më ndalojë. Ai nuk do të më detyrojë të ndjek rrugën e Tij, sepse më ka krijuar me zgjedhje të lirë.

Po ç’lidhje kanë tronditjet pa kuptim me jetën e Abrahamit?

Hebrenjve 11:17 *'Me anë të besimit Abrahami, pasi u vu në provë, ofroi Isakun dhe ai që kishte pritur premtimet ofroi birin e tij të vetëm,'*

Hebrenjve 11:18 *'ndonëse Perëndia i pati thënë: "Te Isaku do të quhet pasardhja jote (që do të mbajë emrin tënd)",'*

Hebrenjve 11:19 *'sepse Abrahami mendonte se Perëndia ishte i fuqishëm sa ta ringjallte edhe prej së vdekurish; prej të cilëve edhe e mori atë përsëri si një lloj figure.'*

Besoj që shumica prej jush e dinë këtë histori. Kur Perëndia i kërkoi Abrahamit të sakrifikonte birin e tij të vetëm, Isaku mund të ketë qenë rreth 12-13 vjeç.

“Ofroje në mal si flijim për Mua, mbi një altar birin tënd të vetëm.”

A do ta bëje ti po ta kërkonte Perëndia këtë gjë? Kjo nuk kishte ndodhur ndonjëherë! Abrahami nuk e kishte Bibël që të lexonte kapitujt pasardhës që ishin sprovë. As që mund të lexonte më shumë dhe ta njihte sesi ishte natyra e Perëndisë.

Isaku përfaqësonte çdo gjë që Perëndia kishte dhënë Abrahamit. Reagimi ynë do të ishte shokim i menjëhershëm. Kjo është e padrejtë. Si mund të bëjë Perëndia një kërkesë të tillë? Si mund t'i kërkojë Perëndia një babai të sakrifikojë birin e tij të vetëm? Duket si kanibalizëm ose adhurim pagan. Si mund ta bëjë Perëndia një gjë të tillë?

Abrahami nuk e dinte që Perëndia po e vinte në provë.

Ku i kishte shpresat Abrahami?

Hebrenjve 11:19 *'sepse Abrahami mendonte se Perëndia ishte i fuqishëm sa ta ringjallte edhe prej së vdekurish; prej të cilëve edhe e mori atë përsëri si një lloj figure.'*

Ai bëri llogarinë në mendjen e vet dhe përfundimi i doli kështu: Perëndia ka të drejtën të bëjë çfarëdo kërkesë që do në lidhje me jetën time. Nëse unë e kuptoj ose jo, Perëndia është Perëndi. Ai më ka krijuar. Unë as nuk do të isha i gjallë në këtë moment nëse nuk do të donte Perëndia. Prandaj, çdo gjë që kam, kam pasur apo do të kem është e Perëndisë. Kështu që Ai mund të më bëjë çfarëdo kërkesë në lidhje me jetën time dhe unë s'kam arsye pse të mos i bindem. Sipas vargut 9, Abrahami arriti në përfundimin se Perëndia që i dha një djalë kur ishte 100 vjeç, do të bënte dhe një mrekulli tjetër; Ai do ta ringjallte nga vdekja birin pasi ta ketë flijuar. Ai priste ringjallje nga Perëndia; në këtë gjë i kishte shpresat.

Çfarë mësojmë nga kjo? Një besimtar i vërtetë i beson Perëndisë edhe pa e ditur qëllimin, pa e ditur PSE-në. Në jetë ka shumë kontradikta që nuk i kuptojmë dot. Në këtë jetë nuk do mund të përgjigjemi të gjitha pyetjeve.

Ndoshta dikush nga ju po kalon një test të tillë. Është testi më i vështirë nga të katër këto teste. Është pyetja PËRSE. Dhe ti nuk e gjen dot pse-në. Disa nga ju mund të jenë në mes të testit me PSE. Përse më hoqën mua nga puna? Përse vetëm unë mora 4 në provim? Përse e lejova që një njeri si ai/ajo të sillet keq me mua? Përse po më ndodhin gjithë këto gjëra? Përse?

S'ka asnjë të keqe të bësh pyetje si "SI? KUR? KU? PËRSE?" Abrahami bëri të njëjtat pyetje. Çdo person që ka përdorur Perëndia në Bibël i ka bërë këto pyetje. Por sikleti është jo kur bën pyetjen, por si reagon kur përgjigja nuk vjen menjëherë.

Si merresh ti me "Si, Kur, Përse dhe Ku-të e jetës" kur Perëndia rri në qetësi? Perëndia nuk i dha përgjigje fare Abrahamit në të katër testet që i solli në jetë. Ai i tha vetëm:

- Më ndiq mua.
- Më beso mua.
- Unë do të siguroj për ty.
- Unë do të jem me ty.
- Unë do e mbaj fjalën.

Dhe Abrahami i besoi Perëndisë pa marrë shpjegime.

Një nga arsyet pse ne nuk jetojmë një jetë besimi është se kërkojmë shpjegime për çdo gjë. Pse po ndodh kjo? Nuk ecim përpara pa marrë përgjigje.

Por nëse Perëndia do të na shpjegonte çdo gjë, a do të ishte i nevojshëm besimi? Besimi është përtej shpjegimit. Nëse ti i di të gjitha përgjigjet, nuk të duhet më besim.

Cilën nga këto katër teste po kalon ti?

Disa nga ju po përjetojnë një ndryshim të madh. Ti je tek testi “Ku, o Zot?” Ku do që të shkoj në shkollë, punë, ku të jetoj, ku do që të shërbej në kishë?

Perëndia thotë, “Nisu. Nisu me aq sa di, me aq sa të kam thënë deri tani, dhe unë do ta tregoj. Unë do të udhëheq hap pas hapi.” A je ti personalisht para kësaj pyetje?

Disa nga ju janë tek pyetja “Kur?” Ti nuk je rehat për shumë kohë dhe thua, “Perëndi, kur do i përgjigjesh lutjes time? Kur do të më ndihmosh? Kur do i plotësosh nevojat e mia? Kur do e plotësosh premtimin që më ke dhënë? Kur, o Zot?” Ti po pret një premtim të vonuar.

A je ti personalisht para kësaj pyetje?

Disa nga ju janë tek e treta. Je para një problemi të vështirë. Pyetja jote është “Si?” “Zot, nuk e di sesi do shkojë kjo punë. Nuk e di se çfarë do të ndodhë pas kësaj. Unë nuk mund t’ia dal vetëm kësaj situatë. Si? Si do të gjej një punë tamam, një shkollë që të më pëlqejë? Si, o Zot, si? Si do e kuptoj kush është vajza/djali që ke zgjedhur për mua?” Perëndia përgjigjet, “Unë do ta tregoj. Vetëm më beso mua.” Si kishë, ne jemi në mes të kësaj pyetje. Dimë përgjigjen e disa gjërave, por jo shumë të tjera. Se si do të bëhen ekzaktësisht disa gjëra të kishës, Perëndia thotë se do të na e tregojë ditë pas dite, hap pas hapi. Po personalisht, a je ti para kësaj pyetje? Si, o Zot?

Disa nga ju janë tek testi i katërt, i fundit. Ty të ka lënduar një tronditje e rastësishme. Ka shumë gjëra pa kuptim që ndodhin në jetë dhe të thyejnë zemrën. Ti nuk e di sesi të sillësh me këto gjëra. Pyetja që të vjen në mendje është, “Përse? Përse unë? Përse më ndodh mua?” Por Perëndia të nxit të besosh Atij edhe kur nuk e di pse-në e jetës.

Mund të ndodhin dhe gjëra të papritura në jetë. A do të na ndalojnë ato? Jo, sepse ne do t’i besojmë Atij edhe kur ndodhin gjëra që s’i kuptojmë.

Çfarë note do i vendosësh vetes si besimtar? Sa do e vlerësosh veten? Sigurisht, ti i beson Perëndisë. Por tregojë me vepra.

A je gati për ta ndjekur Perëndinë edhe kur nuk e di se ku? A do e presësh kohën e Perëndisë edhe kur nuk e di se kur? A do e presësh mrekullinë edhe kur nuk e di si do ndodhë? A do kesh besim tek qëllimi i Perëndisë edhe kur nuk e di pse-në?

Një nga vargjet e mia të preferuara është **Marku 9:24**.

Një burrë vjen tek Jezusi sepse kishte djalin shumë sëmurë. Jezusi i tha, "A do që të shërohet djali yt?" Ai u përgjigj, "Po." Jezusi i tha, "A ke besim?"

Përgjigja e këtij burri ishte super.

Ai tha, "Unë besoj, o Zot. Ndhmo mosbesimin tim."

A e di se çfarë bëri Perëndi në bazë të asaj që tha ky burrë. Ia shëroi djalin.

Perëndia tha, "Kaq mjafton për t'ia shëruar birin."

Marku 9:24 *'Menjëherë babai i fëmijës, duke bërëtitur me lot, tha: "Unë besoj, o Zot, ndhmo mosbesimin tim".'*

Thuaj: *Unë besoj, o Zot. Ndhmoje mosbesimin tim.*

Zot, unë nuk e di se KU. Por unë do të besoj ty. Më ndhmo të qartësoj dyshimet e mia.

Zot, nuk e di KUR, por unë do të besoj në dashurinë tënde.

Zot, nuk e di SI por unë do të besoj ty. Më ndhmo në shqetësimet e mia.

Zot, unë nuk e di PËRSE. Por më ndhmo sepse kam frikë.

Le të lutemi.